

SRI GURUBHYO NAMAHA
SRI KANCHI KAMAKOTI PEETAM - KANCHEEPURAM

VOICE OF KANCHI MUTT

Vol.19. No.4

July-2012

(For Private Circulation Only)

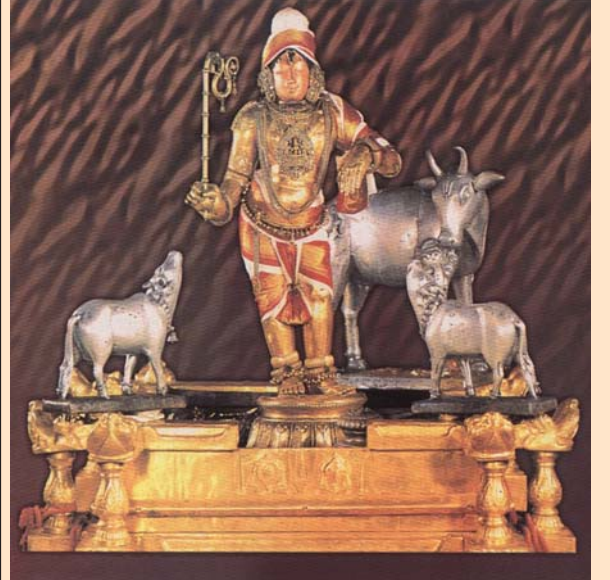
A Newsletter Highlighting The Activities of the Kanchi Mutt

अविनयमपनय विष्णो दमय मनः रामय विषयमृगतृष्णाम् ।
भूतदयां विस्तारय तारय संसारसागरतः ॥ १ ॥
षट्पदीस्तोत्रम्, आदिशङ्करभगवत्पादाचार्याः

O Lord Vishnu! Drive away (my) immodesty, quell (my) mind and dispel the mirage of objects of worldly pleasure. Spread out compassion in me for all beings. Make me cross the ocean of worldly existence (to the shore viz. Moksha).

*Shatpadi Stotra of Adi Shankara
Bhagavtpadacharya*

LIMITED EDITION
Unlimited Blessings

GRI *Aradhana*
divine series

GRI
JEWELLERS
Since 1964

Chennai : Usman Road, Ph: 044-2434 5062 | Coats Road (North Usman Road), Ph: 044-2346 1515 | Anna Nagar, Ph: 044-2628 1515
Purasawalkam, Ph: 044-2644 1515 ALSO AT : BENGALURU • HYDERABAD • TIRUPATI • VISAKHAPATNAM • HOSUR
www.grijewels.com e-mail : grijewels@vsnl.com ▼ Valet parking available

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செப்தி

வேதம், ஆகமம், தர்ம சாஸ்திரம், இதிஹாசம், புராணம் ஆகியவற்றில் ஆத்ம கேஷமத்துக்கான வழிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தர்மங்களை ஜனங்கள் ஏற்று அனுஷ்டிக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதற்காகவே ஊரூராகப் போகிறேன். அநேகர் இங்கு

வந்திருக்கிறார்கள். இதையே அச்சில் போட்டால் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் படிப்பார்கள். ஆனால் நேரில் சொல்லுவதுபோல் பத்திரிக்கைகளில் போட முடியவில்லை. நேரில் சொல்லும்போது ஸ்வரம், முகச் சாயை முதலியன கருத்தை விளக்கும். பத்திரிக்கைகளில் அந்த ஸாதனங்கள் ஸாத்தியமில்லை. மேலும் நமது பாஷையைக் குறுக்கெழுத்தில் எழுதப் பழக்கமுமில்லை. சில பேர்களாவது இந்த உபந்யாஸங்களைக் கேட்பதில் ஒரு சமயத்தில் பிரயோஜனம் ஏற்படும். ஆயிரம் பேர்களுக்கு அன்னம் போட்டால் ஒருவராவது மஹானாக இருக்கலாம். அவர் சாப்பிடுவதனால் சிரேயஸ் உண்டாகலாம் என்று நினைத்து அன்னதானம் செய்வதுபோல் நான் உபதேசம் செய்துகொண்டு போகிறேன். எல்லாரும் நமது மார்க்கத்தை விட்டுவிடக் கூடாது என்பது எனது ஆசை. ஆத்மஞான வழியிலும் சுதேசியாக இருங்கள். எல்லாரும் கோபுர

தரிசனம் செய்து வாரம் ஒரு முறையாவது அர நாமம் ஓதி ஆலயம் வர வேண்டும்.

ஸம்ஸ்கிருதம் கற்க வேண்டிய அவசியம் ஸ்ரீ காஞ்சி ஆசார்யர்கள் அருளுரை

(காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் ஸம்ஸ்கிருதத்தின் பெருமை பற்றியும், அந்தப் பாஷையை எல்லாரும் உணர வேண்டும் என்றும் செகந்திராபாத்தில் ஓர் உபந்யாசத்தில் அருளினார்கள்.)

தற்காலத்தில் ஸம்ஸ்கிருதத்துக்கு இந்தியாவில் தகுந்த ஊக்கமளிக்காத நிலை இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே. வட நாடுகள் இந்தப் பாஷைக்கு மிகவும் பிராதான்யம் அளித்திருப்பதை எல்லோரும் உணருவார்கள். வட நாடுகளில் இந்தப் பாஷையை நன்றாகக் கற்பதற்கு அநேக வழிகள் செய்துள்ளார்கள். கல்வெட்டுக்களாலும், இன்னும் சில மார்க்கங்களாலும் தெற்கு மேற்கு வட நாடுகளில் ஸம்ஸ்கிருத பாஷை கிறிஸ்து ஜனனமாவதற்கு 1500 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே விளங்கி வந்திருக்கிறது. இந்தப் பாஷை ரோமில் விளங்கி வருகிறது. மலேஷியா கோவில்களில் ஸம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன.

ஸம்ஸ்கிருதம் சாசுவதமான பாஷை. இதன்மூலம் கடவுளைச் சலபமாக ஜபிக்க முடியும். இந்தப் பாஷையை எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகையால் இந்தப் பாஷையை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

THE ACHARYAS OF ŚRĪ KĀNCHĪ KĀMAKOTĪ PĪṬAM

SRI SADASIVENDRA SARASVATI (367 – 375) A.D., SEVENTEENTH PONTIFF

He was the son of Deva Misra, a minister of Kashmir. He was ordained in *sanyasa* by Sri Ujjvala Sankarendra Sarasvati; he believed in *annadana*. He attained *mukthi* at Tryambaka near Nasik.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீஸ்ரீ ஜெயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செய்தி

ஸுரீயன் கண்-
கண்ட கடவுள். அவன்
உதயமாகாவிட்டால்
நாம் வாழ முடியாது.
ஸுரீயன் தெற்கி-
லிருந்து வடக்கு
நோக்கி வருவதுதான்
மகர ஸங்க்ரமணம்.
மகர ஸங்க்ரமணத்தில்

ஸுரீயனுக்குப் பூஜை செய்து பொங்கல்
படைக்கிறோம்.

மறுநாள் குழந்தை முதல் கிழவர் வரை
எல்லோருக்கும் பால் கொடுத்துக்கொண்டு
தன்னலம் கருதா வாழ்க்கை நடத்தும் பசுவுக்கும்,
நாள்தோறும் உழைத்து மங்கள த்ரவ்யமான
செந்நெல்லை அளிக்கக் காரணமான காளேக்கும்
பொங்கல் படைத்துத் திருநாளாக வழிபடுவோம்.
இவ் வழிபாடு என்றென்றும் நடைபெறவும்
ஸுரபியின் (காமதேனு) அமுதம் உலகெல்லாம்
பொங்கி நாளும் மக்களும் நலம் பெறவும்
இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக.

மன எழுச்சியை ஊக்கமென்றும், உடலின்
தொழிலை முயற்சி என்றும் பண்டைப்
பெரியோர்கள் பாகுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.
மனத்தின் ஊக்கமும், உடலின் முயற்சியும்
வெவ்வேறாக விவரிக்கப்பட்டாலும் இவை மலரும்
மணமும் போல ஒன்றை ஒன்று விடாமல்
பற்றியிருப்பனவே. மனச் சோர்வு உள்ள இடத்தில்
உடலிலுள்ள இந்திரியங்கள் வேலைசெய்யா.
இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனமாயில்லாவிட்டால் மனதில்
உத்ஸாகம் ஏற்படாது.

இவ்வுண்மையைக் கவனித்து மாணவர்களும்
ஆசிரியர்களும் தேகப்பயிற்சி, கடவுள் பக்தி,
நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளை
மேற்கொண்டு தூய மனத்துடன் பரந்த
நோக்கங்கொண்டு இயன்ற அளவு பிறருக்கு

உதவி செய்துகொண்டு பெரியோர்களின்
ஆசியையும், கடவுளின் அருளையும் பெற்று
எல்லா மங்களங்களையும் அடைவார்களாக.

வேடன் முதல் வேதம் கற்றுத் தெரிந்தோன்
வரையிலும், பயிரிடும் குடியானவன் முதல்
அரசன் வரையிலும், பற்பல துறைகளில் வாழும்
நம் தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒரே அழியாப்
பொருளான ஈசனிடம் எவ்வாறு அன்பும்
ஆர்வமும் கொண்டு, இவ்வுலகத்திலும்
மறுமையிலும் அழியாப் புகழையும், அழியா
நிலைமையும் பெற்றனர் என்பதை விளக்கும்
தெய்வ மணம் கமழும் நம் நாட்டு இரண்டாயிரம்
வருஷத்து வரலாறே நமது சைவத்
திருமுறைகளும், நாலயிர ப்ரபந்தமும்.

ஊனை வளர்த்தலையும், அத்துறையில் நேரும்
பகைகளினால் பொய், கொலை முதலியன மலியும்
போர்களை விளக்குவதையுமே கொண்ட தேச
சரித்திரங்களை மாத்திரம் பள்ளிகளில் நமது
குழந்தைகள் படித்துவிட்டு, உள்ளுயிரை
எக்காலத்தும் நிறைந்த நிலையில் நிற்கச்செய்யும்
உயிருக்குயிரான ஈசனது அருளைப் பெற்றுய்ந்த
பெருமக்களின் வரலாறுகளை அறிந்து
கொள்ளாமலிருப்பது ஒரு
இளந்தேங்காயினுள்ளேயுள்ள இளநீரையும்,
வெண்மையான வழக்கையையும் அறியாமல்,
அதன் வெளியே இருக்கும் மட்டை நார்களை
ஆராய்ந்து அதோடு திருப்திப்படுவது
போலாகும்.

ஆதலின் பள்ளி மாணவர்களோ, மற்ற வயது
வந்தவர்களோ, எல்லோருமே அங்கங்களோடு
கூடிய வேதத்தை ஒரே முதநூலாகக்
கொண்டவையும், நம் நாட்டு உண்மைத் தெய்விகச்
சரித்திரமுமாம் சைவ வைஷ்ணவ ப்ரபந்தங்களை
வாயாரப் பாடி, மனமார உணர்ந்து பேருயிற்
வாழ ஈசன் அருள்மழை பொழியுமாறு
வேண்டுகின்றோம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி

ஸ்ரீஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செப்தி

இன்று உங்கள் யாவருக்கும் பெரியவர்களின் தரிசனமும் அவர்களின் சொற்பொழிவினைத் கேட்கும் பாக்கியமும் கிட்டியுள்ளது. பரித்ராணாய ஸாதூனாம் விணாசாய சதுஷ்க்ருதாம் என்பது

கீதையில் கிருஷ்ண பகவான் சொன்ன வாக்கு. மத்ஸ்யம் முதலிய பல அவதாரங்கள் பகவான் எடுத்துள்ளார். தசா அவதாரத்தின் முக்கிய நோக்கமே தம்மத்தினை நிலை நாட்டுவது தான். வேதத்தினைக் காப்பாற்ற ஏற்பட்டது தான் முதலாவதான மத்ஸ்யாவதாரம். ஸாத்வீக சக்தியினை வெளிப்படுத்த ஒரு அவதாரம். பகவான் எல்லா இடத்திலும் எப்போதும் இருக்கிறார் என்பதைக் காட்ட ஒரு அவதாரம். மனிதனுக்கு அகங்காரம் இருக்க கூடாது. தானம் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் காட்ட வாமனா அவதாரம். தம் வழியில் நடந்து காட்ட ராமாவதாரம்.

நம்முடைய தம்மம் தான் மிகவும் பழமையானது. தம்மம் என்றாலே வழி என்று பொருள். வேதம், புராணம், இதிஹாஸம் ஆயர் வேதம், ஸங்கீதம் போன்றவை கிளைகள். மனிதனின் சக்திக்காக இவை. மனதிற்கு சக்தி வேண்டும். ஆரோக்யம் தேவை. அதற்கு என ஒரு சாஸ்திரம். பகவானை அடைய ஸங்கீதம். மனதிற்கு சரீரத்திற்கு சக்தி அளிக்கவே தம்மம். வெறும் பிரசாரத்திற்காக ஏற்பட்டது அல்ல நமது தம்மம். அனுஷ்டிக்கவும் முடியக் கூடிய ஒன்று. இந்து தம்மத்தின் ஸாரம் கீதை. ஆகாரம் எங்ஙனம் இருக்க வேண்டும். இதனால் சரீரத்தில் எங்கு

பாதிக்கிறது என்பதை எல்லாம் அதில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகாரம் முதல் அத்வைதம் வரை சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதில், உங்கள் பிரதேசமான குருகேஷத்திரத்தில் ஏற்பட்டது. ஸ்வதீபம் வஸ்து கோவிந்த துப்ய மே வ என்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டும். உள்ளது யாவும் உன்னடையது. அதனை உனக்கே அளிக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணத்துடன் அளிக்க வேண்டும். கைகளால் வணங்கி கால்களால் வலம் வந்து வாக்கால் புகழ்ந்து செயல்பட வேண்டும் இறைவனின் மகிழ்விற்காகவே செயல்படவே இந்த உடல். தானம் அளிப்பது முக்கியம். இதனால்தான் அதிதி தேவோ பவ என்று சொல்லியுள்ளது. வந்தவரை வாழ வைத்தது நமது தம்மம். எவருக்கு அளிப்பதால் மிகுந்த உபயோகம் ஏற்படுமோ அவர்கட்கே அளிக்க வேண்டும். எவருக்கு சிரத்தை இல்லையோ அவருக்கு கீதையினை சொல்லாதே என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. சிரத்தையுடன் நல்ல இடத்தில் நல்ல காலத்தில் நல்ல பாத்திரத்திற்கு அளிக்க வேண்டும். நாம் இன்று கொடுத்தால் நாளை நமக்கு அவர்கள் அளிப்பார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அளிப்பதோ, கர்வத்துடன் அளிப்பதோ, ஸாத்வீக மானதாக ஆகாது. தேசே என்றதற்கு விளக்கமாக ஆதிசங்கரர் குருகேஷத்திரம் போன்ற இடத்தில் என கூறியுள்ளார். வெட்கமின்றி, நம்பிக்கையுடன் நெற்றியில் அவரவர் ஸம்ப்ரதாய மத சின்னங்களை அணிந்து கிரந்தங்களை படித்து, நல்லவர்களாகவும் நல்ல வாழ்வு உங்களுடையதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ள ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

(15-11-97 ராஜஸ்தானில் உள்ள நர்நால் என்ற இடத்தில் ஹிந்தி மொழியில் ஆற்றிய உரையின் தமிழாக்கம்)

IN ADORATION OF KAMAKSHI

Dr. R. Asha

‘Sri Sarasvati Hite’

When one thinks of Kamakshi, two things automatically come into our mind. First is the name ‘Kamakshi’, which means one who has ‘ka’ (Sarasvati) and ‘ma’ (Lakshmi) as Her eyes. The other is Her form of Lalita Tripurasundari, attended upon by Sarasvati and Lakshmi, gently waving chowries at Her side - ‘*sachaamara rama vani savya dakshina sevita*’. In the Kanchi Kamakshi temple, the utsava Kamakshi is present along with Her ‘companions’ Lakshmi and Sarasvati.

Interpreted symbolically, Devi is capable of granting knowledge and wealth, material and spiritual. Acharya Sankara mentions these benefits of Devi upasana in his Saundaryalahari as –

*‘sarasvatya lakshmya vidhi hari sapatno viharate
rateh paativratyam shithilayati ramyena vapusha
chiram jeevanneva kshapita pashu-paasha-vyatikaraha
paraanandaabhikhyam rasayati rasam tvad bhajanavaan.’*

Sri Muttusvami Dikshita, referring to the association of Kamakshi and Sarasvati, starts a kriti, in the rare raga Manji, rather unusually as ‘Sri Sarasvati hite’.

Kriti

Raga - Manji

Tala - Adi

Pallavi

sri sarasvati hite shive chidanande shivasahite

Anupallavi

vaasavaadi mahite vaasanaadi rahite

Charanam

*kamakoti nilaye karadhrta manivalaye
komalatara hrdaye guruguhodaye mamava sadaye*

In the *pallavi*, he addresses Devi emphasizing the inherent *Shiva-Shakti* concept as *shive*, *shiva sahite* and also the fact that Devi is *Chit* (Consciousness) and *Ananda* (Bliss) - *Chidanande*.

This though by itself is a sufficiently important and usual allusion, in this *kriti* it acquires a special significance when viewed in the light of the phrase ‘*vaasanaadi rahite*’ (devoid of *vaasanas*), in the *anupallavi*. How so?

It is thus. ‘*Vaasana*’ means latent impressions, subconscious propensities, disposition, etc. We carry in ourselves sediment of countless impressions, good and bad, accumulated from our past lives. Every thought, every action of ours leaves an imprint so to speak, in our mind. In fact mind is but a bundle of impressions. All these impressions are the cause of our repeated births influencing the way we behave, react etc. They propel us to further actions, these again implanting themselves, entrenching themselves firmly in our minds thus constituting an apparently endless cycle. The main cause for this is ‘*adhyasa*’, the false superimposition of the not-Self on the Self, resulting in the false notion that ‘I am the doer (*karta*)’, ‘I am the enjoyer (*bhokta*) of the fruits of actions’, etc. The self though inherently free becomes subject to transmigration, forgetting its true nature as *Chit* and *Ananda*. In Acharya’s words, this *vaasana* is strong, beginningless and is the obstacle to realisation -

*‘jnaate vastunyapi balavati vaasana anaadiresha
karta bhoktaapyahamiti drdaa ya asya samsara hetuh.’*

(*Atma-anatma-vivekacudamani*, 268)

And so, efforts must be made to decrease and finally destroy the *vaasanas*, by turning the mind inwards (*pratyag drshtya*) and remaining steadfast in one’s own nature (*svaatmanishtaya*). Knowing one’s real nature, one should give up identifying the not-Self (*anatma*) as the Self (*atma*) – ‘*So’hamityeva sadvrtta anatmani atma matim jahi*’.

One should first learn to discriminate the Self from the not-Self. It is the complicated network of *anatma vaasanas* that veils the *atma vaasana* -

*‘anatma vaasanajalais-tirobhuta atmavaasana
nityatma nishtaya tesham naashe bhaati svayamsphuta’* (ibid. 273).

As the mind gradually turns inwards, it slowly gives up the outer *vaasanas*. And when it reaches a state of remaining steadfast in the Self, the mind, the *vaasanas* are destroyed. *Adhyaasa* is removed.

*‘svatmanyeva sada sthitya mano nashyati yoginah
vaasanaanam kshayaschaatah svaadhyasa apanayam kuru’* (ibid. 278).

The Acharya further elaborates as follows. Forgetting the blissful nature of one’s own self, one seeks bliss in external objects. This pursuit drags one deeper and deeper into *samsara*, and builds up *vaasanas* taking one further away from one’s real nature. It is *vishaya-chintana* that goads one into action and increases *vaasana*. So, the first step is to withdraw oneself from external objects, to stop excessive thinking about them. In the initial stages, while it may be difficult to completely stop such thoughts, one can gradually, with discrimination, eliminate unnecessary thoughts which hinder spiritual progress. Simultaneously, spiritual disciplines (which help the mind turn inward) must be practised and *sattvic vaasanas* should be increased.

The Acharya tells us how to destroy *chintana* (thought), *kriya* (action) and *vaasana*.

He says -

'trayanam cha kshayopaayah sarvaavasthasu sarvada
sarvatra sarvatah sarva brahma maatravalokanam' (ibid. 316-317).

i.e., to see all as One Brahman, in all states, always, everywhere, in all things. This leads to *jivanmukti*. As one becomes firmly rooted in *sath-vaasana* (i.e., that 'all is Brahman'), all the other *vaasanas* starting from *ahankara* are destroyed just like darkness is removed when the dawn comes.

All this, though admittedly difficult is possible through the grace of Devi Kamakshi who is the Guru also. So, let us pray as Mukakavi says -

'pratyangmukhya drshtya prasada deepaankurena kamakshyaha
pashyami nistulamaho pachelimam kimapi parashivollasamt'.

(The writer can be reached at ashass@live.com)

VIDURA – NĪTI

(Continued from the previous issue)

(Translated into English by Dr. C. Murugan, Assistant Professor, Dept. of Saiva Siddhanta,
University of Madras).

आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थपरिवर्जितः ।

अलभ्यमिच्छन्नैष्कर्म्यात् मूढबुद्धिरिहोच्यते ॥ 46 ॥

In this world (*iha*) he is said to be (*ucyate*) a person of undiscerning mind (*mūḍhabuddhiḥ*) who, does not possess moral excellence in character and is devoid of material possessions (*dharmārthaparivarjitaḥ*), and who, without assessing (*ajñāya*) his own strength (*ātmanah balaṁ*) and without putting forth any effort whatsoever (*naiṣkarmyāt*) longs for something (*icchan*) which is difficult to attain (*alabhyam*).

अशिष्यं शास्ति यो राजन् यश्च शिष्यं न शास्ति च ।

कदर्यं भजते यश्च तमाहुर्मूढचेतसम् ॥ 47 ॥

O King! intelligent men identify (*āhuḥ*) him as ignorant (*mūḍhacetanam*), who inflicts punishment (*śāsti*) upon the guiltless (*aśiṣyam*), but lets the guilty (*śiṣyam*) off (*na śāsti*), and who attends upon (*bhajate*) a miser at heart (*kadarayam*).

एकः सम्पन्नमश्नाति वस्ते वासश्च शोभनम् ।

योऽसंविभज्य भृत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ॥ 48 ॥

Who (*kaḥ*) could be more inhuman (*nṛśamsataraḥ*) than (*tataḥ*), the one who takes

(*aśnāti*) a sumptuous feast (*sampannam*), and wears (*vaste*) gorgeous clothes (*śobhanam vāsaśca*) all alone (*ekaḥ*) without sharing them (*asamvibhajya*) with his dependents (*bhṛtyebhyaḥ*)?

एकः पापानि कुरुते फलं भुङ्क्ते महाजनः ।

भोक्तारो विप्रमुच्यन्ते कर्ता दोषेण लिप्यते ॥ 49 ॥

One (*ekaḥ*) commits (*kurute*) heinous deeds (*pāpāni*), but it is the common people (*mahājanaḥ*) that experience (*bhukte*) the results thereof (*phalam*). The defect (*doṣaḥ*) of committing such deeds would pertain to the agent (*kartā lipyate*), and not to those who experience their fruits (*bhoktāraḥ vipramucyante*).

एकं हन्यान् वा हन्यात् इषुमुक्तो धनुष्मता ।

बुद्धिर्बुद्धिमतोत्सृष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ॥ 50 ॥

An arrow (*iṣuḥ*) discharged (*vimuktaḥ*) by a bowman (*dhanuṣmatā*) may or may not destroy the life (*hanyāt vā na hanyāt*) of another (*ekam*). But the intelligence of (*buddhi*) the one who is skilled in the management of state affairs (*buddhimatā*) when directed (*utsṛṣṭā*) (with a maleficent intention) could bring down (*hanyāt*) a kingdom along with the king (*rāṣṭram sarājakam*).

(To be continued)

Maha Periyava Jayanthi Celebrations at Kanchi

Poojari receiving honorarium

Deeparadhanai by Bala Periyava at Orikai

Deeparadhanai by Bala Periyava at Kanchi Mutt

Golden chariot

Kacchi Modoor Trust - Honorarium distributed

Honorarium was given to the Village Pujaris, Gurukals and Archakas under the scheme of the Kachi Modoor Welfare Trust. The Trust was instituted with the blessings of His Holiness Pujiyasri Chandrasekharendra Sarasvathi Shankaracharya Swamiji in the year 1986 to provide monthly financial assistance to indigent Archakas in the remote villages of Tamilnadu, under the chairmanship of Late Justice N. Krishnaswamy Reddiar, with other Founder Trustees being Late Sri. A. Srinivasa Iyengar- Mannargudi, Dr. Ramalinga Bhat(also the founder Secretary and Treasurer) and Shri. Lokavinayakam. His Holiness ordained that the trust should conduct oral examinations to select the recipient Archakas consisting of Bhattacharyas, Sivacharyas and Poojaris, whose monthly income is less than Rs. 1500. The trust disburses Rs.1000 per month at present. The Trust receives voluntary contributions from individuals and organizations including the Hindu Group of Publications and The City Union Bank Limited.

ENJOY THE BENEFITS - JOIN ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE TODAY

Life Membership: Rs. 5,000/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE
- *Receive all the publications of the Centre - FREE

Life Subscription: Rs. 1,500/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE

Annual Subscription: Rs. 300/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE for one year
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE for one year
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc. - FREE for one year

Cheque/DD drawn on ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE can be mailed (along with your full name, complete address, phone No. and e-mail id.) to: The Administrative Officer, Adi Sankara Advaita Research Centre, Room No. 7, Second Floor, ""Sankaralayam"", New No. 66, Mayor V.R. Ramanathan Salai, Chetpet, Chennai - 600 031. Ph.: 2836 6962 / Cell: 98407 66538. E-mail: advaitarc@gmail.com.

Cintana - 8

By Krishnan Sugavanam

Pramāṇam - 2

A quick recap of key points from the previous article.

1. *Pramāṇam* the word means, "Means of Knowledge"; it should be *anadhigata* – non-contradictible, *abhādita* – non-negatable and *hitārtha bodhakam* – says what is good for the Humans.
2. *Pramāṇam* is of 2 types – *pratyakṣam* – direct, obtained by using the 5 senses; *anumānādi* – indirect, based on the direct but using reason. Both these *pramāṇams* are *nitya paròkṣa*, and operate on everything other than the subject.
3. Knowledge is *vastutantram* – as the Object, so the Knowledge; and Knowledge will take place even if there is no intention on the part of the Knower since there is no will involved.
4. *Veda* as a whole, and not merely *vedānta*, is counted as the 6th *pramāṇam*, as it gives Knowledge about the "Self".
5. *Veda* is neither Scientific nor Illogical – since it doesn't make any statement that falls within the field/scope of Science or Logic. One can't even say one does not believe in *veda*, for one has to have a basis/reason for one's non-belief. *Vedās* can neither be dismissed nor proved – for its above reason, but not irrational.

Now continuing...

Knowledge can either be about *kriyā* (action) or a *vastu* (thing). If we analyze the Knowledge gained from *pratyakṣādi pramāṇāms*, we will understand that it is all really *nitya paròkṣa*, and, whatever Knowledge it reports, be it *kriyā* or *vastu*, is only *sāmoohika*, which we accept for transacting in the world. To explain what we mean by *sāmoohika*, let's take the example of Now; now he is doing his Ph.D, now he is on holiday, now he is writing his exam, now he is singing a song etc. In the various examples the word "Now" could mean anything from a few years to a few minutes; it can mean even a few nano seconds. Thus we see "Now" is made of numerous smaller units of "Now", and what we understand, accept and transact as "Now" is only *sāmoohika*. "Now" is, really, timeless.

Similarly "Here" is also made of numerous smaller units of "Here"; Here could mean this Universe, this earth, this continent, this nation, this state, this city, this area, this house, this room, this sq.ft, this inch etc. We can see "Here" is made of numerous smaller units of "Here", and what we understand, accept and transact as "Here" is again only *sāmoohika*. "Here" is, really, spaceless.

Everything is *paròkṣa* – Object – including this body – the brain, liver, kidneys, skin *et al* are *paròkṣa* in reality. That's why we do not translate "*jagat*" as world, for "*jagat*" includes this body mind sense complex, while world means everything outside of one's body.

Vedānta's subject is *nitya aparòkṣa* for it talks about the Subject who is self evident; and that *ātmā* is also the *ekam adviteyam brahma*. This is not belief, and this knowledge is not for the knower. One needs to let go of the knower and not sit in judgment. There are many conclusions that one has come to over the years; one's sex, age, status, colour etc. are all conclusions. These conclusions should not be allowed to interfere when one listens to the *pramāṇam*. One needs to allow the *śruti pramāṇam* to work, just as one allows the eyes and the ears to operate without interference, for the Knowledge given by the *śruti pramāṇam* has to happen here and now. This is not surrender to the *pramāṇam*, but just prudence.

Knowledge of *karma* is a means for an end, while knowledge of *nitya aparòkṣa* is an end in itself. *Karma jñānam* can be such that both the means and end are *anadhigata*, as in performing a *hòma* for *svargā*, or means is *anadhigata* and end is known, such as in the case of performing *śrī sūkta hòma* for wealth, or the means is known but the end is *anadhigata*, such as giving donation for *punya*. Incidentally, if *veda* speaks of any other Knowledge which can otherwise be known through the other 5 means of knowledge, then those statements are to be treated as *arthavādavākyās* where *veda pramāṇa's tātparya* is not there.

As regards the *nitya aparòkṣa jñānam*, there is an element of both known and unknown; I, the knower, am known, but what I seek is unknown at this point in time. The seeking is not out of pleasure but pressure due to self inadequacy. This sense of wanting is due to identifying Myself with the body mind sense complex.

Vedānta is not a theory or a possibility book, it is accepted as a *pramāṇam*. It cannot bless you with its knowledge unlike a medicine. If you operate the *pramāṇam*, then you become the knower. *Veda* says the meaning of the subject and the meaning of the object both resolve into one reality which is neither the subject nor the object. Therefore, the unquestionable *śruti pramāṇam* should just be allowed to operate from outside, in other words through a *pāramparya guru*; I say unquestionable because its subject matter is not within the range of any other *pramāṇam*.

Ātmā cannot teach itself, for, if it could have, it would have done so by now and avoided this *samsāra*; instead *ātmā* is *anumanta*, one who blesses whatever condition there is, even if it happens to be ignorance. The words of the *vedas* are many, and all of them are needed to negate the galore of false notions that one has built. *Vedas* say one is eternal as opposed to ephemeral, limitless as opposed to limited, all pervasive as opposed to bound etc. It is enough to understand that we are not as limited as our conclusions, for it is difficult to understand words such as eternal, limitless, all pervasive etc.

Ātmā is neither just a blissful experience, for if it is so, then *vedas* lose their *prāmāṇyam*, nor it is a weird unique experience. Therefore, this knowledge itself is said to be *naiṣkarmya siddhi*. All one needs to do is repeated *śravaṇam*, *mananam* and *niṣṭha*.

The author can be reached on his email krishnan.sugavanam@gmail.com

Adi Sankara Advaita Research Centre celebrates Maha Periyava Jayanthi

Mrs. V. Kanakadurga (2nd from right) performed music concert rendering the Kritis of Sri Sadasiva Brahmendra Sarasvati. Dr. N. Veezhinathan (2nd from left) elucidated the import and meanings of the Kritis.

Justice Mr. N.V. Balasubramanian, former Judge of Madras High Court (4th from right) released the book titled "Admavidyavilasa - A spiritual autobiography of Sri Sadasiva Brahmendra Sarasvati" authored by Dr. C. Murugan (3rd from right). Mr. B. Madhavan, Secretary, Madras Sanskrit College (5th from right) received the first copy. Dr. N. Veezhinathan (extreme left) paid homage to Sri Sri Mahaswami.

A section of the audience

Adi Sankara Advaita Research Centre in association with Gaanapriya Foundation celebrated Sri Sri Sri Chandrasekharendra Sarasvati Mahaswami Jayanthi on July 7, 2012 at Raga Sudha Hall, Mylapore. On this occasion, Mrs. Kanakadurga performed music concert rendering the Kritis of Sri Sadasiva Brahmendra Sarasvati. Dr. N. Veezhinathan elucidated the import and meanings of the Kritis.

Paying rich tributes to Mahaswami, Dr. Veezhinathan enthralled the audience with memories of the great Saint by bringing out

the memorable events from the life of Maha Periyava.

Justice Mr. N.V. Balasubramanian, former Judge of High Court of Madras released a book titled "The Atmavidyavilasa – A Spiritual Autobiography of Sri Sadasivabrahmendra Sarasvati" authored by Dr. C. Murugan and published by Adi Sankara Advaita Research Centre. Mr. B. Madhavan, Secretary, Madras Sanskrit College received the first copy of the publication. Dr. N. Veezhinathan paid homage to Sri Sri Mahaswami.

Going down the memory lane, Dr. Murugan recalled that his Holiness Sri Jeyendra Sarasvathi Swamigal had given him Rs. 100/- and asked him to learn Sanskrit. He added that it was a golden moment and proved to be a turning point of his life.

Earlier, Mr. J. Gurumurthy, President of Adi Sankara Advaita Research Centre welcomed the gathering. Dr. Kamakoti proposed a vote of thanks.

Their Holinesses visit Village Temples in Acharapakkam & Thirukazhukundram April & June 2012

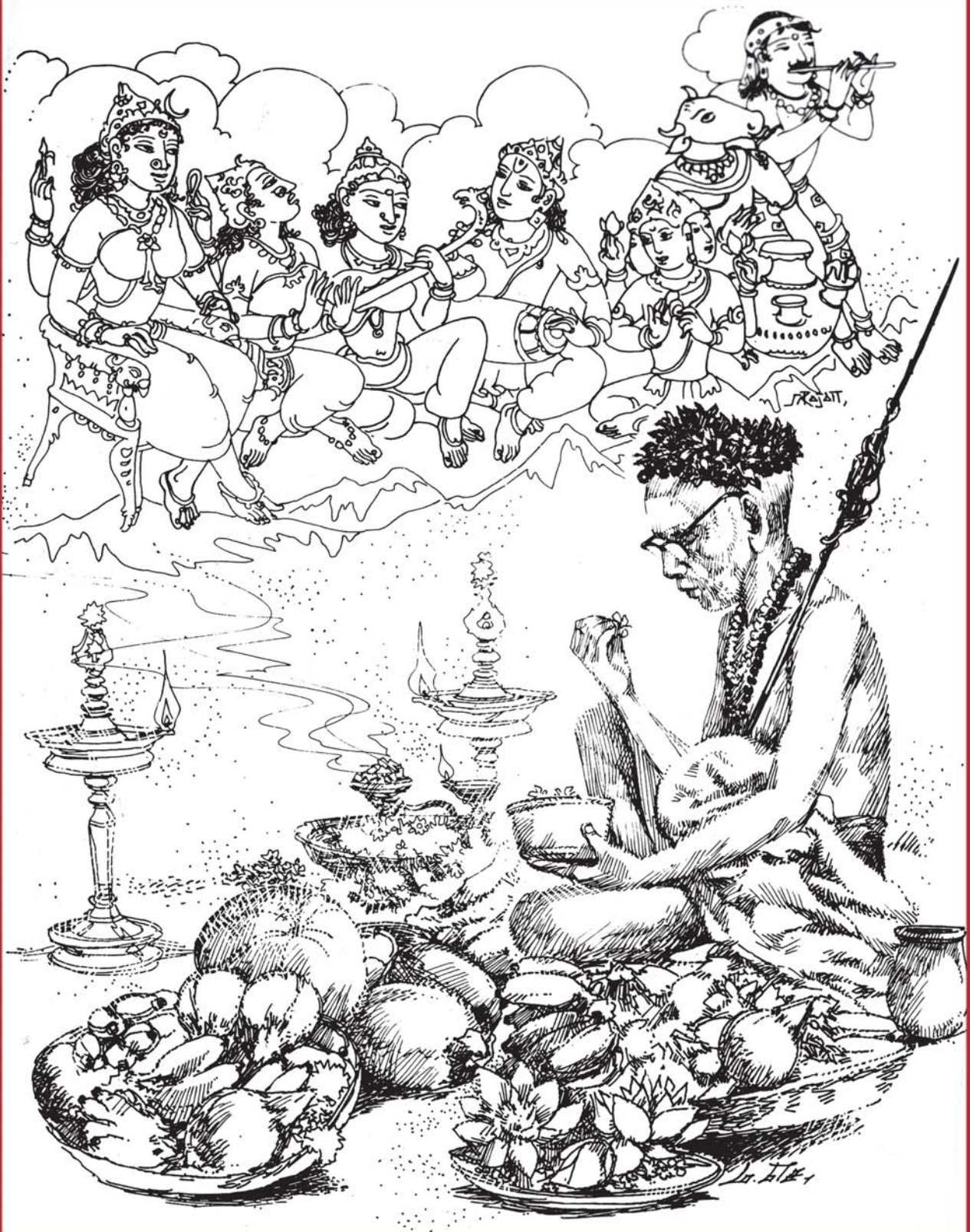
Their Holinesses Pujoyasri Shankaracharya Swamijis of Shri Kanchi Kamakoti Peetham visited around 40 villages in the Acharapakkam and Thirukazhukundram blocks and visited 47 temples. Their Holinesses were received with traditional poornakumbham and devotional fervor by the villagers at the various Shiva and Vishnu Temples. Last year, Their Holinesses had visited temples in the Uttiramerur block.

With the blessings of Pujoyasri Acharya Swamijis, the Thirukovil Vazhipattu Kuzhu was formed to provide support to the village temples.

The Kuzhu aims to enable the conduct of Nitya Puja in village temples, to involve the villagers to participate in the worship and upkeep of their temples, distribution of materials required for nitya pooja, distribution of religious books & cassettes, organize bhajans and encourage age-old traditions of chanting Tirumurai, Divyaprabandham, Tiruppugazh and also to conduct other activities like quiz, yoga competition, shloka chanting etc in the temple premises to involve children and youth of the villages.

(Pen and Ink illustration by S. Rajam and Maniam Selven)